

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 grudnia 2022 r.

DIH-3.707.128.2022.AB

DECYZJA DIH-III/159/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.217.OPS.7.2022.KS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 września 2022 r. (nr akt sprawy: DS.8361.118.2022), wymierzającej przedsiębiorcy Leszkowi Cielemęckiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: PHU "CAL" Usługi Blacharsko-Dekarskie Leszek Cielemęcki w Zbuczynie, karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych), na podstawie art. 13 ust. 13 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 835, z późn. zm.) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 19-25 lipca br. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnień do przeprowadzenia kontroli nr DS-116/2022 z 19 lipca br. i nr DS-118/2022 z 25 lipca br., przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy (...), zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrola przedsiębiorcy, zgodnie z art. 13 ust. 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 835, z późn. zm.), obowiązującej od 16 kwietnia br., zwanej dalej „ustawą o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego”, została przeprowadzona bez uprzedniego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy.

Przedmiotem kontroli było sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy o szczególnych

rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

19 lipca br. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH, w celu sprawdzenia czy przedsiębiorca sporządza i przekazuje nabywcy informacje, o których mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy, występując w charakterze konsumenta dokonali zakupu:

- 1 worka (25 kg) węgla groszek Diablo Gold - sprzedawany w workach po 25 kg, w cenie 3 200 zł/t,
- 1 worka (25 kg) węgla groszek Diablo Premium - sprzedawany w workach po 25 kg, w cenie 3 000 zł/t.

Osoba obsługująca pobrała należność i wydała paragon kasowy na odpowiednią kwotę. Inspektorzy nie otrzymali natomiast oświadczenia wymaganego przepisami art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, zawierającego m.in. informację na temat pochodzenia węgla, co stanowiło naruszenie obowiązku wynikającego z art. 13 ust. 2 ww. ustawy.

W toku kontroli, inspektorzy uzyskali dokumenty dot. zakupu ww. partii węgla, z których wynika, że zostały one zakupione 11 marca br., na podstawie faktury VFV/221/2022/03/PRK, czyli przed wejściem w życie zakazu, o którym mowa w art. 8 ww. ustawy.

Osoba reprezentująca przedsiębiorcę w oświadczeniu z 19 lipca br. poinformowała kontrolujących, iż nie posiadała wiedzy o obowiązku wydawania przy każdorazowym zakupie węgla dla klienta oświadczenia o kraju pochodzenia węgla i obowiązku archiwizacji ww. dokumentów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 25 lipca br. (nr akt kontroli: DS.8361.118.2022) oraz w dołączonej do niego dokumentacji.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 17 sierpnia br., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) - dalej jako „kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia mu kary pieniężnej, na podstawie art. 13 ust. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy. Ponadto poinformowano przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do czynnego udziału na każdym etapie postępowania oraz na podstawie art. 13 ust. 14 ww. ustawy, organ wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów za rok ubiegły.

Jednocześnie na podstawie art. 189f § 2 kpa, Mazowiecki WIIH zobowiązał stronę do przekazania dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa, tj. przekazywania nabywcom węgla (od stwierdzenia naruszenia) informacji wymaganych przepisami art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, w terminie 10 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Zawiadomienie to doręczono stronie 19 sierpnia br. Strona nie przekazała żądanych informacji i dokumentów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji PO.217.OPS.7.2022.KS z 14 września br. (nr akt sprawy: DS.8361.118.2022), na podstawie art. 13 ust. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, wymierzył przedsiębiorcy, karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy, tj. nieprzekazania nabywcy węgla informacji o kraju pochodzenia kupowanego węgla.

30 września br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem organu pierwszej instancji, złożone przez przedsiębiorcę (...), odwołanie z 22 września br., w którym strona wniosła o odstąpienie od wymierzonej kary, wskazując na brak wiedzy o obowiązku wydawania informacji o kraju pochodzenia węgla, informując również, iż prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosi bardzo małe dochody.

Następnie pismem z 14 października br. przedsiębiorca ponownie zwrócił się o odstąpienie od wymierzonej kary pieniężnej, wskazując na brak wiedzy, jako powód niewydawania oświadczeń m.in. o kraju pochodzenia sprzedawanego węgla, jednocześnie informując, że takie oświadczenie zostało natychmiast sporządzone i jest wydawane do każdej sprzedaży. Przedsiębiorca poinformował również, że jeszcze w trakcie prowadzonej przez Mazowieckiego WIIH kontroli, tj. 23 lipca br. (pierwsza sprzedaż w trakcie kontroli) zostało takie oświadczenie dołączone do paragonu sprzedaży węgla i w dalszym ciągu każdorazowo jest wystawiane. Ponadto poinformował, że kopie wszystkich potwierdzeń sprzedawanego węgla wraz z oświadczeniami są przechowywane zgodnie z ustawą.

W powyższym piśmie strona stwierdziła również, że oświadczenie o kraju pochodzenia węgla (z 23 lipca br. do paragonu nr P/003337/2022) zostało pokazane do sprawdzenia inspektorom w czasie kontroli, którzy stwierdzili, że oświadczenie zostało wykonane prawidłowo. Natomiast w wyniku braku wiedzy i złej interpretacji zawiadomienia z 17 sierpnia br. nr PO.217.OPS.7.2022.MW strona nie wystąpiła oświadczeń potwierdzających ich wystawianie (kopie paragonów i oświadczeń zostały dołączone do pisma).

Pismem z 24 października br., Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes UOKiK po dokonaniu wstępnej analizy sprawy uznał, iż na podstawie zgromadzonych materiałów nie ma możliwości odniesienia się do argumentów przedsiębiorcy, zawartych w piśmie z 14 października br., w związku z powyższym zwrócił się do Mazowieckiego WIIH o dodatkowe wyjaśnienia.

Mazowiecki WIIH, w piśmie z 23 listopada br. wskazał, że w toku kontroli nie przekazano żadnych wystawionych oświadczeń o kraju pochodzenia węgla, a podjęcie takich działań byłoby udokumentowane przez inspektorów w protokole kontroli, a nadto w przypadku przekazania dokumentów lub oświadczeń ich kopie zostałyby dołączone do akt sprawy. Organ pierwszej instancji wskazał również, iż ustalenia zawarte w protokole kontroli (gdzie nie wskazano takiej okoliczności) nie zostały zakwestionowane przez kontrolowanego, tj. nie wniesiono uwag do protokołu kontroli. Dodatkowo okoliczność

podjęcia takich działań organ wzięłby pod uwagę w toku postępowania administracyjnego, co miałyby odzwierciedlenie w treści decyzji administracyjnej. Ponadto Mazowiecki WIIH wskazał, że przedsiębiorca nie wykonał postanowienia, w którym zobowiązano go do przekazania dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa. Wykonanie postanowienia zostałoby uwzględnione w toku postępowania i znalazło odzwierciedlenie w wydanej decyzji organu pierwszej instancji.

Prezes UOKiK pismem z 1 grudnia br. poinformował przedsiębiorcę o prowadzonej z Mazowieckim WIIH korespondencji, przekazując do zapoznania kopie ww. pism. Organ w powyższym piśmie poinformował również, że stronie postępowania przysługuje prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego przedsiębiorca, który wprowadził lub przemieścił na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgiel, bez względu na kraj pochodzenia tego węgla, jest obowiązany posiadać i udostępniać na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej i naczelnika urzędu celno-skarbowego dokumenty potwierdzające kraj pochodzenia węgla, datę wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina, także region wydobywania węgla. Dokumenty przechowuje się przez okres 5 lat od daty wprowadzenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie zgodnie z art. 13 ust. 2 ww. ustawy przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem, przez co rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany sporządzić i przekazać nabywcy informację o kraju pochodzenia węgla, a także:

- 1) dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;

- 2) regionie wydobywania węgla i dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 3) dacie nabycia od kopalni, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska.

Informację, o której mowa w ust. 2 sporządza się w formie oświadczenia, do którego mogą zostać dołączone kopie dokumentów potwierdzających prawdziwość zawartych w oświadczeniu danych dotyczących węgla. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Zgodnie z art. 13 ust. 5 ww. ustawy, oświadczenie to zawiera:

- 1) numer identyfikacyjny oświadczenia, nadany przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy składającego oświadczenie, jego siedziby i adresu oraz adresu punktu sprzedaży węgla, jeśli jest inny niż adres siedziby przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego oświadczenie oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) oznaczenie faktury wystawionej przez przedsiębiorcę składającego oświadczenie obejmującej węgiel, którego dotyczy oświadczenie;
- 5) określenie kraju pochodzenia węgla;
- 6) określenie daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska;
- 7) określenie regionu wydobywania węgla, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Ukraina;
- 8) datę nabycia od kopalni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia jest Rzeczpospolita Polska;
- 9) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 10) podpis przedsiębiorcy składającego oświadczenie albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania.

Przedsiębiorca dokonujący obrotu węglem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przechowywania kopii wydanych i otrzymanych oświadczeń przez okres 5 lat, licząc od dnia ich wydania lub przekazania (art. 13 ust. 6 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 13 ust. 7 ustawy kontrolę wykonywania obowiązków określonych w art. 13 tej ustawy prowadzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 13 ust. 12 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze

pieniężnej. Przepisy art. 13 ust. 13 stanowią, że karę pieniężną nakłada wojewódzki inspektor IH w drodze decyzji, do wysokości 10 000 000 zł.

Przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, który nie wypełnił obowiązków określonych w ust. 1 lub 2 (art. 13 ust. 14 ww. ustawy).

W związku z tym, że przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, stosownie do art. 189a § 1 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa (pkt 1) lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna (pkt 2).

Zgodnie z art. 189f § 2 kpa, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa (pkt 1) lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia (pkt 2).

W świetle art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przedsiębiorcy (...), zawartych w protokole kontroli z 25 lipca br. (nr akt kontroli: DS.8361.118.2022) oraz dołączonej do niego dokumentacji, należy stwierdzić, że przedsiębiorca nie sporządza i nie przekazuje nabywcy informacji wymaganej przepisami art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji z 14 września br., wydanej na podstawie art. 13 ust. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych).

W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od wymierzonej kary wskazując na brak wiedzy o obowiązku wydawania informacji o kraju pochodzenia węgla, jednocześnie wskazując, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosi bardzo małe dochody. Ponadto w piśmie z 14 października br. przedsiębiorca ponownie zwrócił się o odstąpienie

od wymierzonej kary pieniężnej, ponownie wskazując na brak wiedzy, jako powód niewydawania oświadczeń m.in. o kraju pochodzenia sprzedawanego węgla, jednocześnie informując, że takie oświadczenie zostało natychmiast sporządzone i jest wydawane do każdej sprzedaży. Przedsiębiorca poinformował również, że jeszcze w trakcie prowadzonej przez Mazowieckiego WIIH kontroli, tj. 23 lipca br. (pierwsza sprzedaż w trakcie kontroli) zostało takie oświadczenie dołączone do paragonu sprzedaży węgla i w dalszym ciągu każdorazowo są wystawiane. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że kopie wszystkich potwierdzeń sprzedawanego węgla wraz z oświadczeniami są przechowywane zgodnie z ustawą. Jednocześnie strona stwierdziła, że oświadczenie o kraju pochodzenia węgla (z 23 lipca br. do paragonu nr P/003337/2022) zostało pokazane do sprawdzenia inspektorom w czasie kontroli, którzy stwierdzili, że oświadczenie zostało wykonane prawidłowo. Natomiast w wyniku braku wiedzy i złej interpretacji zawiadomienia PO.217.OPS.7.2022.MW strona nie wysłała oświadczeń potwierdzających ich wystawianie.

Prezes UOKiK zauważa, że strona nie kwestionuje ustaleń kontroli wskazujących na niedopełnienie przez nią obowiązku wynikającego z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, a jedynie wskazuje na brak wiedzy o obowiązku sporządzenia i wydawania informacji o kraju pochodzenia węgla, jak również na niezwłoczne sporządzenie i wydawanie tego typu oświadczeń do każdej sprzedaży.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że przepisy art. 13 ust. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, stanowiące podstawę materialnoprawną do wydania zaskarżonej decyzji, regulują kwestię odpowiedzialności za delikt administracyjny i stanowią, że przedsiębiorca, który nie wypełnia obowiązków określonych w ust. 1 lub 2, podlega karze pieniężnej określonej w tych przepisach. Jednym z obowiązków, wynikających z art. 13 ust. 2 tej ustawy, ciążących na przedsiębiorcy dokonującym obrotu węglem, przez co rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia węgla na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest sporządzenie i przekazanie nabywcy, informacji o kraju pochodzenia węgla, a także m.in. o dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest Rzeczpospolita Polska. W rozumieniu tych przepisów, strona dokonała co najmniej dwóch (2 zakupy kontrolne) transakcji sprzedaży węgla, przy których nie przekazano nabywcy informacji wymaganych przepisami art. 13 ust. 2 ww. ustawy, a więc nie dopełniła ona wszystkich ciążących na niej obowiązków.

Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z fakturą z 11 marca br. FV/221/2022/03/PRK węgiel sprzedawany przez przedsiębiorcę został zakupiony przez stronę przed datą wejścia w życie nowych obowiązków (przed 16 kwietnia br.).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami na mocy art. 189f § 2 kpa, Mazowiecki WIIH w piśmie z 17 sierpnia br., zawiadamiającym o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, zobowiązał stronę do przekazania dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa w terminie 10 dni od dnia otrzymania pisma. Strona zlekceważyła to wezwanie i nie przedstawiła żądanych dowodów w określonym terminie, w związku z czym Mazowiecki WIIH nie mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu zgodnie z art. 189f § 3 kpa.

Strona w piśmie z 14 października br. stwierdziła, że jeszcze w trakcie prowadzonej przez Mazowieckiego WIIH kontroli, tj. 23 lipca br. (pierwsza sprzedaż w trakcie kontroli) zostało takie oświadczenie dołączone do paragonu sprzedaży węgla i w dalszym ciągu każdorazowo jest wystawiane. Oświadczenie o kraju pochodzenia węgla (z 23 lipca br. do paragonu nr P/003337/2022) zostało pokazane do sprawdzenia inspektorom w czasie kontroli, którzy stwierdzili, że oświadczenie zostało wykonane prawidłowo. Natomiast w wyniku braku wiedzy i złej interpretacji zawiadomienia PO.217.OPS.7.2022.MW strona nie wysłała oświadczeń potwierdzających ich wystawianie, a tym samym spełnienie wymagań art. 13 ust. 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uznania ww. argumentacji za zasadne, gdyż organ w sposób bezpośredni i niewymagający jakiegokolwiek wiedzy merytorycznej, wprost wskazał w ww. zawiadomieniu do czego zobowiązuje kontrolowanego, a mianowicie do przekazania dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa, tj. przekazywania nabywcy węgla brakujących informacji wymaganych przepisami art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, w terminie 10 dni od dnia otrzymania pisma. Przedsiębiorca tego nie uczynił. Nie przekazał również informacji o wielkości obrotów uzyskanych za ubiegły rok.

Jednocześnie z uwagi na brak w aktach sprawy jakiegokolwiek wzmianki odnośnie do przedstawienia w toku kontroli inspektorom do sprawdzenia oświadczenia o kraju pochodzenia węgla (z 23 lipca br. do paragonu nr P/003337/2022). Prezes UOKiK zwrócił się do Mazowieckiego WIIH o wyjaśnienia.

Organ pierwszej instancji w piśmie z 23 listopada br. wskazał, że w toku kontroli nie przekazano żadnych wystawionych oświadczeń o kraju pochodzenia węgla, a podjęcie takich działań byłoby udokumentowane przez inspektorów w protokole kontroli, a nadto w przypadku przekazania stosownych dokumentów lub oświadczeń ich kopie zostałyby dołączone do akt sprawy. Organ pierwszej instancji wskazał również, iż ustalenia zawarte w protokole kontroli, gdzie nie wskazano takiej okoliczności nie zostały zakwestionowane przez kontrolowanego, tj. nie wniesiono uwag do protokołu kontroli. Dodatkowo okoliczność podjęcia takich działań organ wzięłaby pod uwagę w toku postępowania administracyjnego, co miałoby odzwierciedlenie w treści decyzji administracyjnej. Ponadto Mazowiecki WIIH wskazał, że przedsiębiorca nie wykonał postanowienia, w którym zobowiązano go do przekazania dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa. Wykonanie postanowienia zostałoby uwzględnione w toku postępowania i znalazło odzwierciedlenie w wydanej decyzji organu pierwszej instancji.

Kontrolowany, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, miał możliwość wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli, jak również na piśmie w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, jednak tego nie zrobił, chociaż o tym prawie został prawidłowo poinformowany (karta nr 3 protokołu kontroli).

Należy tutaj wskazać, że głównym dokumentem zawierającym opis stanu faktycznego, uwzględnionym w toku prowadzenia niniejszego postępowania administracyjnego jest protokół kontroli z 25 lipca br. sygn. DS.8361.118.2022, który zgodnie art. 76 § 1 kpa jest

dokumentem urzędowym. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

Przedsiębiorca nie podjął jakichkolwiek działań mających na celu zakwestionowanie treści protokołu kontroli, z uwagi na brak istotnych dla sprawy kwestii, tj. dotyczących przedstawienia w toku kontroli do sprawdzenia wydanego 23 lipca br. oświadczenia o kraju pochodzenia węgla, zarówno w momencie podpisania protokołu kontroli, jak i w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Kontrolowany nie podjął żadnych czynności również po otrzymaniu zawiadomienia z 17 sierpnia br., w którym wprost został zobowiązany do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz wyjaśnienia Mazowieckiego WIIH, organ drugiej instancji nie daje wiary twierdzeniom, że zostały przedstawione inspektorom do sprawdzenia oświadczenia, o czym strona pisze w piśmie z 14 października br.

Warto podkreślić, że na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem: https://uokik.gov.pl/kontrola_obrotu_weglem.php opublikowany został materiał zawierający informacje dotyczące stosowania przepisów ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, z których wynika m.in., że Węgiel pochodzący z Federacji Rosyjskiej albo Białorusi, który został wprowadzony lub przemieszczony na terytorium RP przed 16 kwietnia br. może być przedmiotem obrotu na terytorium RP, ale zgodnie z art. 23 ustawy przedsiębiorca jest obowiązany udokumentować ten fakt. Zgodnie z art. 23 ustawy, przedsiębiorca magazynujący lub wprowadzający do obrotu węgiel pochodzący z Federacji Rosyjskiej albo Białorusi, który:

- a) sam wprowadził lub przemieścił taki węgiel na terytorium RP - ma obowiązek posiadania i udostępniania organom KAS i IH dokumentów potwierdzających, że dokonał wprowadzenia lub przemieszczenia przed dniem wejścia w życie zakazu,
- b) nabył taki węgiel przed dniem wejścia w życie tego zakazu od innego przedsiębiorcy - ma obowiązek posiadania i udostępniania organom KAS i IH dokumentów potwierdzających, że nabył węgiel przed dniem wejścia w życie zakazu.

Ustawa nie określa sposobu dokumentowania dla celów stosowania art. 23 ustawy. W celu potwierdzenia daty zakupu węgla przed wejściem w życie zakazu przedsiębiorca może posłużyć się na przykład fakturą, a dla potwierdzenia wprowadzenia na terytorium RP - w szczególności dokumentami celnymi.

Osoba, która po 16 kwietnia br. nabywa pochodzący z Federacji Rosyjskiej albo Białorusi węgiel, który został wprowadzony lub przemieszczony na terytorium RP przed wejściem w życie zakazu (przed 16 kwietnia br.), powinien otrzymać od przedsiębiorcy dokonującego obrotu węglem oświadczenie określające, że jest to węgiel pochodzący z Rosji lub Białorusi oraz zawierające informację o dacie wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium RP (zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy). przedsiębiorca, który nabył węgiel przed 16 kwietnia 2022 r. i nie zna dokładnej daty, kiedy jego dostawca wprowadził lub przemieścił węgiel na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jednocześnie nie udało mu się uzyskać tych informacji od dostawcy, to w wydawanym przez siebie oświadczeniu w pozycjach „określenie daty wprowadzenia lub przemieszczenia węgla na terytorium RP” (art. 13 ust. 5 pkt 6 tej ustawy) może użyć ogólnego określenia „przed 16 kwietnia br.”. Niezależnie od tego, przedsiębiorca ma obowiązek posiadać i udostępniać na żądanie m.in. organów IH dokumenty potwierdzające, że węgiel został nabyty przed 16 kwietnia br.

Podkreślić należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania nałożonych prawem obowiązków.

Wskazać należy, że przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego nie przewidują możliwości badania przez organ IH istnienia winy (umyślnej lub nieumyślnej), bądź jej braku po stronie podmiotu, wobec którego stwierdzono nieprawidłowości. Tym samym, niezrealizowanie obowiązków określonych w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego w każdym przypadku będzie skutkowało wydaniem przez organ IH decyzji administracyjnej, tj. decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej w przewidzianej ustawowo wysokości po uwzględnieniu przesłanek miarkowania tej kary (art. 13 ust. 14 tej ustawy), albo jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenie prawa (art. 189f § 2 Kpa) - decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu (art. 189f § 2 Kpa), jeżeli strona w wyznaczonym terminie przedstawi dowody przedstawiające wykonanie postanowienia.

Strona, jako profesjonalista dokonujący obrotu węglem, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Była ona zobowiązana sporządzać i przekazywać nabywcom węgla informację m.in. o kraju pochodzenia węgla czy dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku węgla, którego krajem pochodzenia nie jest RP. Nie ulega wątpliwości, że strona co najmniej w dwóch przypadkach dokonała transakcji sprzedaży węgla, bez przekazania nabywcom informacji o których mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy tj.: o kraju jego pochodzenia, czy dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium RP, co skutkowało wymierzeniem kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie, Mazowiecki WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w granicach przewidzianych przepisem art. 13 ust. 13 ww. ustawy, tj. w wysokości do 10 000 000 zł. Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 6 000 zł, która zbliżona jest do progu dolnego wymiaru kary i stanowi zaledwie 0,06 % górnego wymiaru kary.

Stosownie do treści art. 13 ust. 14 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnia się rodzaj i zakres naruszenia, wielkość obrotów oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, który nie wypełnił obowiązków określonych w ust. 1 lub 2.

Prezes UOKiK analizując prawidłowość uwzględniania przez Mazowieckiego WIIH ww. przestanek, stwierdza, że organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że doszło do naruszenia art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, gdyż strona nie wypełniła obowiązku wynikającego z tego artykułu, gdyż dokonując transakcji sprzedaży 2 partii węgla, nie przekazała nabywcom informacji m.in. o kraju pochodzenia, wymaganych tym przepisem.

Mazowiecki WIIH oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy.

Organ drugiej instancji wskazuje także, że strona nie przekazała informacji o wielkości obrotu, pomimo zobowiązania jej w piśmie z 17 sierpnia br., stanowiącym zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, do przekazania tej informacji.

Zdaniem Prezesa UOKiK, dokonana przez organ pierwszej instancji ocena wszystkich przestanek określonych w art. 13 ust. 14 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia ciążącego na niej obowiązku, wynikającego z art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 13 ust. 13 tej ustawy. Zawarte w protokole kontroli, jak również wskazane w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przestanki, którymi kierował się Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dały podstawy do obniżenia kary pieniężnej. Bez wątpliwości, wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 6 000 zł przy maksymalnej wysokości 10 000 000 zł jest kwotą optymalną i adekwatną do wagi stwierdzonych nieprawidłowości. Tym samym, trudno uznać ją za zbyt wysoką, jak sugeruje strona m.in. w odwołaniu. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów nabywców, którzy przy zakupie węgla, którego krajem pochodzenia nie była Rzeczpospolita Polska, tylko Federacja Rosyjska (informacja ta wynika z oświadczeń załączonych do pisma z 14

października br.), zostali pozbawieni informacji o kraju pochodzenia oraz dacie wprowadzenia lub przemieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie, natomiast w niniejszej sprawie przedsiębiorca całkowicie nie wypełnił obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy, a więc nie można uznać wagi naruszenia za znikomą. Należy tutaj wskazać, że przedsiębiorca prowadzi działalność od 1999 r., a więc powinien mieć świadomość możliwych zmian przepisów związanych z jego działalnością i na bieżąco je śledzić, czego w niniejszym wypadku nie uczynił i z powodu braku wiedzy doszło do naruszenia przepisów prawa. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania przez stronę naruszania prawa, na co zwróciła uwagę strona m.in. w odwołaniu z 22 września br., a dokumenty potwierdzające powyższe przestała pismem z 14 października br., to należy wskazać, że obie przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie. Tymczasem, jak już wyżej wykazano, wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Brak jest również podstaw do ponownego zastosowania art. 189f § 2 kpa, tj. wyznaczenia stronie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa, gdyż 10 dniowy termin na przedstawienie dowodów potwierdzających przekazywanie nabywcom węgla informacji, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, został już raz wyznaczony stronie w piśmie z dnia 17 sierpnia br. Strona, jednak nie podjęła żadnych działań i nie przekazała dowodów, o które organ pierwszej instancji zwracał się w ww. piśmie. A jeżeli nie rozumiała treści ww. pisma (jak twierdzi w piśmie z 14 października br.), mogła zwrócić się do organu pierwszej instancji o jego doprecyzowanie, czego nie zrobiła. Przedstawienie ww. dowodów dopiero na etapie postępowania, wszczętego w związku z odwołaniem od decyzji nakładającej karę pieniężną za naruszenie przepisów art. 13 ust. 2 ww. ustawy, nie będzie stanowiło wypełnienia zobowiązania strony zawartego w ww. piśmie organu pierwszej instancji. Konsekwencją braku jakiegokolwiek reakcji ze strony przedsiębiorcy, był brak możliwości zastosowania art. 189 f § 3 kpa, tj.: odstąpienia od wymierzenia kary i porzestaniu na pouczeniu i skutkowało wydaniem skarżonej decyzji nakładającej karę pieniężną.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 13 ust. 12 i 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję, organ drugiej instancji miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności rodzaj i zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność strony.

Tym samym, Prezes UOKiK uznał za bezzasadny wniosek strony o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzenia kary pieniężnej na gruncie przepisów ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji finansowej (niskie dochody) czy materialnej strony może zostać wzięta pod uwagę dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Prezes UOKiK nie ma podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, kierując się trudną sytuacją ekonomiczną strony, jeżeli stan faktyczny sprawy wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Mazowieckiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie w odniesieniu do powyższego, Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 189k § 1 kpa, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Stosownie do art. 13 ust. 15 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 12, stanowią dochód budżetu państwa.

Wobec powyższego, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu

Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)